

sendelse indleveres, kan forlange af Postvæsenet og altsaa dette være pligtig til at give Attest for, hvilket Indhold eller hvilken Værdi Forsendelsen har. Der er ikke udtalt Noget i saa Henseende i Loven undtagen med Hensyn til Penge, — Pengerepræsentativer og Mønt — men jeg troer dog, det kunde være hensigtsmæssigt i mange Tilfælde, naar man indleverer en Brevforsendelse uforseglet til Østersyn af Postvæsenet, da ogsaa at kunne fikke sig en Attest fra Postvæsenet for, at et Brev af et saadant Indhold er indleveret, og det hvad enten nu Attesten meddeles paa en ligefrem Gjenpart af Brevet eller den kun gaar ud paa i Korthed at betegne Forsendelsens Indhold, og det kunde da for at formindste Uleiligheden for Postvæsenet forlanges, at Afsenderen leverede Gjenparten af Brevet eller Attesten om Indholdets Bestaenhed til Underskrift af Postmesteren. Det er mig bekendt, at Postvæsenet paa nogle Steder ikke har vægret sig ved, naar man indleverede et Brev uforseglet og lod medfølge en Gjenpart deraf, at attestere, at et ligelydende Brev var indleveret til Afsendelse, men det er mig ogsaa bekendt, at der er Postepeditioner, hvor man ikke anser sig pligtig til saaledes at attestere Gjenparten af saaledes affendte Breve. Jeg vil ikke sige, at det er nødvendigt, at Bestemmelser om dette Forhold optages i Postloven; jeg nævner det kun for, at der kan være Anledning for den høitærede Finantsminister til i de Instruxer eller Reglementer, der skulle udfærdiges, at tage Hensyn dertil. Der er ved Behandlingen i Landstinget blevet indført en Bestemmelse i Lovforslaget om, at Overadministrationen eller Finantsministeren skal bestemme Contoirtiden for de enkelte Poststeder. Jeg anser dette for en meget hensigtsmæssig Bestemmelse, og jeg skal indskrænke mig i saa Henseende til at henlede den høitærede Ministers Opmærksomhed paa, at der maa blive ført en ordenlig Control med Bestemmelserne om Contoirtiden, og at der navnlig maa blive taget et meget væsentligt Hensyn til, at det gjøres muligt for Bøvnerne at kunne med første afgaaende Post bevare de Breve, de have modtaget, enten disse ankomme med Posten om Dagen eller først komme sidsigt

om Aftenen. Naar f. Ex. nu en Post kommer, jeg vil sige imellem Kl. 8 og 9 om Aftenen, og dette er den ordinære Ankomsttid paa det paagjældende Sted, saa vil Postvæsenets Omdeling af Posten til Adressaterne i Reglen ikke finde Sted før næste Morgen; men naar nu den Vedkommende selv lader sin Post afhente paa Posthuset, saa maa han dog have Afgang til at faae den udleveret om Aftenen, selv om Posten kommer endnu senere end imellem Kl. 8 og 9, og dernæst maa der være Leilighed til, at hans Svar, naar det f. Ex. er en Værdisag eller et Notabenebrev, kan blive modtaget paa Posthuset og afgaae med den Post, som tager bort tidlig den følgende Morgen. Dette er naturligtvis saadanne Specialta, som ikke høre hjemme i Loven; men da det er gjort til Opgave for Finantsministeren at bestemme Contoirtiden, har jeg nævnt det, for at der ogsaa kunde blive taget Hensyn dertil.

Det synes jo, at domme efter den hele Forhandling, som om der er fremkommet mange Indvendinger og Anker mod det foreliggende Lovforslag; men jeg troer dog ikke, at de ere af saa stor Betydning, som det ved første Deltagelse kunde synes. Det ærede Medlem for Skanderborg Amts 1ste Valgkreds (Tauber) kom med en Anke, som var meget tiltalende og vistnok ogsaa tiltalte mange Medlemmer i første Deltagelse, men som jeg dog meget stærkt maa advare mod at søge fyldestgjort ved denne Lovs Behandling; thi jeg vilde da betragte det som sikkert, at Loven ikke blev saa betids færdig, at den, som forudsat, kunde træde i Kraft den 1ste April 1871. Det ærede Medlem førte nemlig Anke over, at man i dette Lovforslag ikke kom videre ind paa at ordne Landpostvæsenet og at indføre navnlig det System, at der blev dannet Postkredse. Jeg maa imidlertid gjøre opmærksom paa, at, naar man taler om saadanne Forholdsregler med Hensyn til at fremme Landpostvæsenet, maa man ogsaa være sikker paa, at de fornødne Midler, det vilde medføre, ville komme tilstede, vi maae spørge os selv: kunne vi staae Penge dertil? Den nævnte ærede Rigsdagsmand bemærkede saaledes, at der var flere Mængder i Brevens Forsendelse fra de Brevsamlingssteder, hvor